

тронъ между съкровищата на шаха, но не го намѣрилъ.

Сжщиятъ тоя Таверние, който търгувалъ съ скж-поценности, видѣлъ въ Индия и „Великиятъ Могулъ“, най-голѣмиятъ диамантъ по онова време. Необработенъ той тежелъ 787 карата (1 каратъ = 0.205 грама). Следъ като го шлифовалъ въ Венеция, неговото тегло намалѣло на 250 карата. Споредъ Таверние, тоя диамантъ билъ намѣренъ въ рудницитѣ Колари, въ Хайдерабадъ, гдето по онова време шестдесетъ хиляди работници търсѣли отъ тия лѣскави камъчета.

Самъ Таверние донесълъ отъ Индия единъ бледо-синъ диамантъ съ неизказана красота, който тежелъ 67 карата. Въ Франция той продалъ тоя диамантъ на Орлеанския херцогъ. Последниятъ вече притежавалъ другъ прочутъ камъкъ — „Регентъ“ — отъ 136 карата, който купилъ отъ махараджата на Мадрасъ за 20,000 фунта. Двата диаманта, които сж причинили безброй нещастия и кражби, се изгубили презъ френската революция. По-късно „Регентъ“ се намѣрилъ и сега е въ Франция. Но сждбата на синия диамантъ не се знае и до днесъ.

Топазъ.

Цирконъ.

Брилянтитѣ, получавани отъ града Голконда въ Хайдерабадъ, странствували по широкия свѣтъ. Между прочутитѣ диаманти, които излѣзли отъ Индия и които притежавалъ шахъ Надиръ, е и известниятъ съ своя отблѣсъкъ диамантъ „Кохъ и норъ“, което значи „Планина на свѣтлината“. Той тежи „само“ 106 карата. Тоя камъкъ е шлифованъ по поржка на раджата отъ Лахоръ презъ 1813 година. Презъ 1850 г. той бива подаренъ на кралица Виктория. Презъ 1938 г., когато английската кралска двойка посетила Парижъ, той украсявалъ диадемата на английската кралица.